

و گلی خندان شد

چند شعر از نیکی جیوانی

○ ترجمه‌ی داود صالحی

نیکی جیوانی در بخش تاکسویل در استان تنسی آمریکا به جهان گام نهاد. سال ۱۹۶۰ برای آموزش به دانشگاه فیکس وارد شد. در آنجا هم با همکاری کارگاه آموزش، هفته نامه‌ی ادبی دانشگاه را ویرایش می‌کرد. او پس از دریافت دانش نامه‌ی کارشناسی، جشنواره‌ی هنری سیاهان را سازماندهی کرد. آن گاه کتاب‌های "احساس سیاه و گفتگوی سیاه" را در ۱۹۶۸ و "داوری سیاه" را در ۱۹۶۹ به دست چاپ سپرده. جیوانی هم اکنون مدرس زبان انگلیسی در دانشگاه ویرجینیا است و پژوهش‌های سیاهان را در آنجا آموزش می‌دهد. چندین هفته نامه‌ی ادبی از او به عنوان بانوی سال در چامه سرایی نام برده اند که عبارتند از اسننس، مادموازل، اینبی و لیدیز هم زورنال. مجموعه سروده‌های نیکی جیوانی در سال ۲۰۰۳ با همیاری چاپخشن ویلیام مارو به چاپ رسیده است. "سروده‌های دلباختگی" (۱۹۹۷) و "سروده‌های نوین" (۱۹۹۸) و "پیشکاران کلیسا" (۲۰۰۷) از دیگر کتاب‌های به چاپ رسیده‌ی او هستند. چندین جایزه‌ی ادبی پاداش او برای سال‌ها تلاش در هنر چامه سرایی بوده است که عبارتند از جایزه‌ی انجمن ادبی سیاهان برای هنر (۱۹۹۸)، جایزه‌ی لنگستون هیوز برای کمک‌های برگسته‌ی ادبی و بیش از بیست رتبه‌ی افتخار از دانشگاه‌ها و دانشکده‌های ملی. جیوانی نخستین دریافت کننده‌ی جایزه‌ی روزا پارکس برای نشان زن دلاور و داور جشنواره‌ی ملی کتاب آمریکا و یکی از داورهای نهایی جایزه‌ی جایزه‌ی گرمی در امریکا است.

سرود زمستانی

روزی برف دانه‌ای

نشست بر فراز ابرویم

شیفته اش شدم

مقدار کمی بود، بوسیدمش

او و آن شادمانه بستگان را بانگ زدند

برادران و دسته ای دیگر را

برف سرا پایم را گرفت

آنگاه شیدای همه‌ی آنان شدم

فسردمشان

و آنان باران بهاران گشتند

سرخست ایستادم
و گلی خندان شد.

باران

باران ریزش هسته های خداوند است
در شور زنی تشنه.
که چگونه سپری می کند
روز سرشار از باران را
با دیگری به غیر از تو
در جستجوی آفتاب و ستاره ها
و نشانه های فردوس
چگونه می گذراند روز پر باران را
با دیگری به غیر از تو.

تو هم رسیده بودی

در جستجوی دوستان به آن شلوغی رسیده بودی
در جستجوی شیفتگی به آن شلوغی رسیده بودی
در جستجوی آشنایی به آن شلوغی رسیده بودی

تو را به دست اوردم

برای گریه کردن به آن شلوغی آمده بودم
برای خندیدن به آن شلوغی آمده بودم

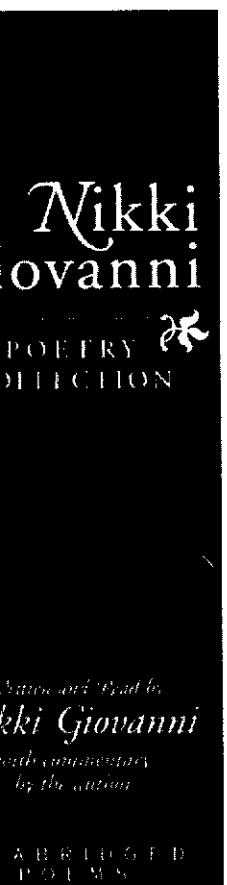
تو اشک هایم را خشکاندی

تو با شادمانی ام همراه شدی
از شلوغی رفتم به جستجوی تو
از شلوغی رفتم به جستجوی خوبیش
از شلوغی برای همیشه رفتم

تو هم رسیده بودی.

زن

زن می خواست
تینه‌ی علفی باشد در میان دشت ها
اما مرد نمی پذیرفت
که قاصدک باشد.

زن می خواست

سینه سرخ آواز خوانی باشد در بین برگ ها
اما مرد نمی خواست درخت اش باشد

زن خودش را چرخاند به سوی تار

در جستجوی مکانی برای آرامش

رو کرد به مرد

اما مرد آرام ایستاده بود و از به دام انداختن اش خودداری می نمود

زن تلاش می کرد تا کتابی باشد

اما مرد اشتیاقی به خواندن اش نداشت

زن خودش را به نمای پیازی آراست

اما مرد نمی خواست او رشد کند

او راسخ شد که یک زن باشد

و اندیشید که او هنوز هم نمی پذیرد

یک مرد حساسی باشد

زن پذیرفت که روز گار این گونه است.

خاگینه‌ی نیکویی نوشته ام

خاگینه‌ی خوبی نوشتم و خوردم

سرودی داغ پس از عشق تو

دکمه‌ی خودرویم را بستم و راندم پالتویم را تا خانه

در میان باران پس از عشق تو

رفتم درون سرخ ایستادم تا سبز شوم

شناور در هرجا

در اینجا و آن جا پس از عشق تو

می غلتام رختخوابم را پایین آمدم

گیسویم را کمی

سر باز می زنم اما نمی توانم دوست نداشته باشم

دندان هایم را پهن می کنم پیراهنم را غر کرده ام

سپس از جنبش ایستادم

خودم را بر زمین نهاده ام.

برای خوابیدن

بعد از مهر ورزیت.